

Aşk Ve Ölüm

— Harun Yıldırım · 18 Nisan 2016

AŞK VE ÖLÜM

Miras bildim aşkını,alıp sakladım öyle,
Tüm zamanı vuslata, kurup bekledim böyle,
İçin için kavrulsan yansan da bir şey söyle,
Karanlığa hükmeden seherler mi yalancı?
Yoksa kavrulmuş çölle baharlar mı yalancı?

Ha varım ha yokmuşum öylesi yaşıyorum.
Tökezleyip düşsemde, doğrulup aşıyorum.
Bendeki can değilde, can diye taşıyorum.
Bilmem benmi yorgunum, hanımı yorgun hancımı?
Biri gelsin dindirsin, Allah için sancımı?

Vuslata tren kalktı, yüreğimin garından,
Bağrıma melhem sardım kor ateşin harından,
Yana yatmış geminin umudu yok yarından,
Şevkatini düğümle gönlümün iplerine.
Muhabbet sevgi doldur merhamet küplerine.

Elime ayağıma sakın bağlama kendir,
İstersen sürü götür ister taputa bindir,
Mezara usul usul ellerinle sen indir,
Meçhûl bir adam dersin, kuytularda barınmış.
Üstüme bir gül dikin, dikenlerden arınmış.

Yarab bu keramet mi? Püsküllü bir bela mı?
Gel baş ucumda oku ayet ayet kelamı,
Varsa bir diyeceğin iletirim selamı,
Musalladan kalkınca uzanan eli gördüm.
Mecnun, Kerem misali nicesi deli gördüm.

Derdimi anlayacak aşıkları getirin,
Kazanları kaynatın tebeşire yatırın,
Namazımı kılınca dualarla götürün,

Nasıl dile getirsem yaşadığım elemi.
Böyle yazmış kaderi levh-i mahfuz kalemi.

Mezarıcı köşelerden ayırmış ta yerimi,
Kamburdan karıncalar sıyrdılar derimi,
Yüce Rab'bim nuruyla temizlesin kirimi,
Burdan başka gidecek gayrı bir yerimmi var?
Başka bir sığınağım, başka bir Kerim'mi var?

HARUN YILDIRIM